

[H. F. Ulrichsen.]

undertegnede, der rejste Sagen over for Pressen. Landsretssagfører Tillisch var af den Anskuelse, at man vilde være i Stand til uden Lovændring at gennemføre en Forbedring paa det paagældende Omraade, idet han mente, at man ikke efter moderne Opfattelse kunde kalde Musik paa en Restaurant for en Forlystelse; han mente altsaa, at man ved Hjælp af en ny Fortolkning af Ordet „Forlystelse“ var i Stand til at raade Bod paa det omhandlede Forhold. Naar jeg gik ind i denne Sag, var det først og fremmest som Turistmand, idet jeg mente, at det ogsaa var en Turistinteresse at faa dette Forhold ændret. Til Kravet om en Ændring har, som jeg før nævnte, Københavns Politi, og ikke blot Københavns Politi, men ogsaa de Mænd og Kvinder i Københavns Kommunalbestyrelse, som er interesserede i det paagældende Forhold, som kender til Forlystelseslivet og dets Former i Storstaden, sluttet sig og sluttet sig med overordentlig stor Kraft.

Der er ingen Tvivl om, at Musikforbudet Lørdag Aften er et væsentligt Moment i Henseende til Opretholdelse ikke blot af Natklubber, men ogsaa af „Abefester“, og ingen er interesseret i, at der gennem Lovgivningsforanstaltninger skabes Mulighed for Udvikling af lyssky Klubber, „Abefester“ o. lign. Der er altsaa et virkelig godt og et virkelig fornuftigt Formaal bag Kravet om en Ændring af § 5 i Loven af 1922. Det kan ikke være rigtigt eller naturligt, at man opretholder en Bestemmelse, der giver Anledning til en hel Række Omgaaelser, saaledes som den nuværende Bestemmelse har gjort det. Det maa være i alle Borgernes og ikke mindst i Københavns Borgers Interesse, at der skabes saadanne Forhold, at man undgaar „Abefester“ og Natklubber.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at mit Krav ud fra turistmæssige Synspunkter gaar videre end til Ophævelse af Forbudet mod Musik Lørdag Aften, idet det ogsaa omfatter Forlystelseslivet Pinselørdag. Jeg har nemlig i min Virksomhed haft Lejlighed til at se, hvor irrationelt Forbudet mod Forlystelser Pinselørdag fra Kl. 6 virker. Jeg tror, at de allerfleste kirkelige Repræsentanter vil indrømme, at der er en Gradsforskel, om ikke dogmatisk saa dog i hvert Fald i den almindelige Opfattelse, mellem paa den ene Side Jule- og Paaskefesterne og paa den anden Side Pinsefesten. I hvert Fald i den almindelige Opfattelse er Pinsen først og fremmest en Prilustfest. Det skyldes naturligvis, at Pinsen falder paa et Tidspunkt af Aaret,

da Folk interesserer sig for at komme ud. Pinsedag er i hvert Fald — det kan ikke omtvistes — den Dag i Aaret, hvor flest Mennesker tager ud i den frie Natur; det er den Dag, da Sporveje og Jernbaner har Rekordtal o. s. v., o. s. v. Pinsen er derfor i første Række blevet Turismens store Periode. Et meget stort Antal udenlandske Turister kommer til Landet, specielt til København, i Pinsen.

De fleste af disse Turister kommer hertil Pinselørdag og tager herfra 2den Pinsedag om Eftermiddagen. En stor Del af dem hører til den Kategori, som man i sin Tid kaldte for „Pinsetyskere“. De paagældende Turister er naturligvis klar over, at Pinsedag er en Helligdag, og Pinsedag har de derfor i væsentlig Grad reserveret enten til Museumsbesøg, almindelige Spadsereture i Byen eller eventuelt til Udflugter i Byens Omegn. Men ingen af dem aner, at man i Danmark har Lovbestemmelser, vidt forskellige fra de Lovbestemmelser, man har i saa godt som alle andre Lande, gaaende ud paa, at man ogsaa Dagen før Pinsedag er afskaaret fra at deltage i det almindelige Forlystelsesliv. Man vil derfor Gang paa Gang se, hvorledes disse udenlandske Turister, der kommer hertil, skuffes overordentligt af deres Besøg. De kommer til en mørk, uddød og kedelig By Pinselørdag Aften, har overhovedet intet at gøre, gaar gnavne hjem paa deres Hotel og sover; medmindre man, hvad man er kommet ind paa i stort Omfang, ogsaa paa dette Omraade omgaar de gældende Bestemmelser, idet de forskellige Turistrejse-Arrangører arrangerer private Danse- og Musikfester paa Hotellerne. Med andre Ord, man ser sig nødsaget til, fordi Forbudet i Virkeligheden er irrationelt, at omgaa Loven, og man gør det paa en Maade, som naturligvis hverken den legale Turisme eller Politiet er interesseret i. Under de Forhold mener jeg, det var naturligt, at man for Pinselørdags Vedkommende ikke opretholdt det gamle Store-Helligaftensbegreb, men gik over til den almindelige Lørdagsregel, saaledes at det var muligt for Turister Pinselørdag at komme i Tivoli f. Eks. eller høre Musik i en Restaurant. Saa kunde de den anden Dag, de var her, nemlig Pinsedag, sagtens finde Adspredelse eller foretage Udflugter, der ikke kolliderede med den naturlige Pinsedagslovgivning.

Det er jo muligt, at Bestemmelsen, som gaar ud paa, at den nuværende Helligdagslovs § 3 skulde bortfalde, i forskellige Kredse vil bidrage til, at der fremkommer et Ønske om Ændring af Lukkebestemmel-